

NIET -
ONTVANKELIJK

▶ ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Vader zonder gezag mag dossier niet inzien

Ouders hebben recht op medische informatie over hun kinderen, ook als die onder het beroepsgeheim valt. Tenminste: als zij ouderlijk gezag hebben en de informatie nodig is omdat zij (ook) toestemming moeten geven voor de behandeling van hun kind. Voor het overige heeft een kind (vanaf 12 jaar) recht op geheimhouding. De arts kan op grond van goed hulpverlenerschap zelfs besluiten de ouders helemaal geen informatie te geven. Een ouder zonder gezag heeft ook recht op globale, feitelijke, belangrijke informatie, maar nooit op iets wat de

gezagdragende ouder niet zou krijgen. De zorgverlener moet beoordelen wat die belangrijke informatie is. Dat klinkt nogal lastig, hoe beoordeel je dat? De psychiater uit deze tuchtzaak deed het uitstekend. Zij behandelde een pubermeisje van wie de ouders gescheiden waren. Moeder had het ouderlijk gezag, vader niet. Hij wilde informatie over de behandeling van zijn dochter. Die kreeg hij per brief, in een korte beschrijving van diagnose en behandeling. Dat vond hij niet voldoende, en dus vroeg hij om meer. De psychiater raadpleegde daarop

KNMG-richtlijnen, had overleg met de geneesheer-directeur én met het meisje en haar moeder. Die gingen akkoord met een beperkte informatieverstrekking in een brief. De psychiater vermeldde daarin ook dat de man, als niet-gezaghebbende ouder, geen recht had op inzage in het dossier. Vader stapte daarop naar de tuchtrechter. Maar die vindt dat de psychiater weloverwogen en zorgvuldig te werk is gegaan. Klacht ongegrond.

Sophie Broersen, arts/journalist
Robinetta de Roode, adviseur gezondheidsrecht

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag d.d. 8 november 2016 (ingekort door de redactie van Medisch Contact)

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag heeft de volgende beslissing gegeven inzake de klacht van A, wonende te B, klager, tegen C, psychiater, werkzaam te D, verweerster, gemachtigde: mr. C.P. Wesselink-van Dijk, werkzaam te Den Haag. (...)

01

Het verloop van de procedure (...)

02

De feiten

2.1 Klager is de vader van F, geboren in 2001. Klager en de moeder van F zijn gescheiden. Klager heeft niet het ouderlijk

gezag over F. F is in 2015 in behandeling geweest in G. Verweerster was als hoofdbehandelaar eindverantwoordelijk voor de behandeling van F.

2.2 Verweerster heeft klager op diens verzoek geïnformeerd over F bij brief d.d. 26 juni 2015, die – voor zover hier relevant – als volgt luidt: ‘Bij F is de diagnose ADHD gesteld. De behandeling van F bij G bestaat uit ondersteunende gesprekken voor F gericht op de moeilijkheden die ze ondervindt van haar ADHD in het dagelijks leven en de verwerking van de problemen rond de echtscheiding. Tevens krijgt zij medicamenteuze behandeling (Medikinet). F is aanwezig op de gemaakte afspraken.’

2.3 Klager heeft bij brief van 1 december 2015 verweerster gevraagd hem, als niet-gezaghebbende ouder van F, aanvullend te informeren, opdat hij zich een algemeen beeld kan vormen van de staat van verzorging, gezondheid en opvoeding van F evenals van haar welzijn. Tevens heeft hij in die brief gevraagd om (aanvullende) informatie over de status, voortgang en progressie van de therapie alsmede om informatie over haar eetstoornis. Klager heeft dit verzoek herhaald bij brieven van 15 december 2015 en 12 januari 2016.

2.4 Verweerster heeft klager daarop een tweede brief gestuurd, die is gedateerd op 5 januari 2016. Deze brief luidt – voor zover hier relevant – als volgt:

‘G kan u, als niet-gezaghebbende ouder, alleen globaal informeren over de aard van de behandeling en de medicatie volgens de KNMG-richtlijnen. (...) Daarnaast zal de informatie die G u vervolgens kan verstrekken uitsluitend de behandeling binnen G betreffen. U heeft geen recht tot inzage in het dossier. Bij F is de diagnose ADHD gesteld. Op het moment krijgt F alleen nog medicamenteuze behandeling (Medikinet). De ondersteunende gesprekken met F zijn medio september 2015 in overleg met moeder en F positief afgerond. G heeft de inhoud van deze brief besproken met F en haar moeder, de gezaghebbende ouder en wettelijk vertegenwoordiger.’

03

De klacht

Klager verwijt verweerster zakelijk weergegeven dat zij in strijd heeft gehandeld met de in acht te nemen zorgvuldigheid ten opzichte van klager als naaste betrekking van F. Meer specifiek verwijt klager verweerster dat zij klager – naar aanleiding van zijn schriftelijke verzoeken – geen informatie heeft verstrekt omtrent haar opvoeding, gezondheidsverzorging en algemeen welzijn, althans dat verweerster heeft volstaan met het verstrekken van oude, reeds bekende en nietszeggende informatie.

Ook verwijt klager dat verweerster haar keuze voor deze beperkte informatievoorziening niet heeft gemotiveerd.

04

Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klachten en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

05

De beoordeling

5.1 F was 13 of 14 jaar oud gedurende de periode in 2015 dat zij onder eindverantwoordelijkheid van verweerster in G in behandeling was. Informatie over F die verweerster in het kader van

die behandeling heeft verkregen, valt onder het beroepsgeheim. De met gezag belaste ouder dient op grond van artikel 7:450 lid 2 BW (naast de patiënt zelf) tevens toestemming te geven voor de behandeling als het een minderjarige patiënt tussen de 12 en 16 jaar oud betreft, zoals in het geval van F. Daartoe dient de gezaghebbende ouder geïnformeerd te zijn. Om die reden heeft de met het gezag belaste ouder uit hoofde van artikel 7:457 lid 3 Burgerlijk Wetboek (BW) recht op informatie die onder het beroepsgeheim valt, tenzij de hulpverlener dit niet in overeenstemming acht met de zorg van een goed hulpverlener. Voor de niet met het gezag belaste ouder, zoals klager, geldt voornoemde uitzondering op het beroepsgeheim niet. Wel heeft de niet met het gezag belaste ouder op grond van artikel 1:377c BW in beginsel recht op informatie inzake belangrijke feiten en omstandigheden die de persoon van het kind of diens verzorging en opvoeding betreffen. Deze informatie is echter niet gelijk aan de informatie die op grond van artikel 7:457 lid 3 BW aan de gezag dragende ouder wordt verstrekt. Het is aan de hulpverlener om te beoordelen in hoeverre de informatie die onder het beroepsgeheim valt met de niet gezag dragende ouder gedeeld moet worden. In het onderhavige geval diende verweerster dus een afweging te maken tussen enerzijds het beroepsgeheim dat zij ten opzichte van klager in acht moest nemen en anderzijds het recht op informatie van klager als niet gezag hebbende ouder van F, zoals in artikel 1:377c BW staat vermeld.

5.2 Zowel uit de stukken, als uit hetgeen verweerster ter zitting heeft verklaard blijkt dat verweerster deze afweging weloverwogen en zorgvuldig heeft gemaakt. Zij was zich bewust van enerzijds haar beroepsgeheim (en daarmee het behoud van de vertrouwensrelatie met F en haar moeder) en anderzijds het wettelijk recht op informatie van klager. Alvorens de brieven van 26 juni 2015 en 5 januari 2016 te versturen, heeft verweerster de ‘KNMG-richtlijnen inzake het omgaan met medische gegevens’ geraadpleegd en intern overleg gevoerd met de geneesheer-directeur. Ook heeft verweerster gesproken met F en haar moeder, waarbij onder meer het wettelijk recht van klager is uitgelegd. In haar afweging heeft verweerster meegewogen dat F in 2015 een meisje was van (bijna) 14 jaar met de wens om geen informatie te verstrekken, maar dat zich kon verenigen met de door verweerster voorgestelde aanpak om die informatie te verstrekken zoals uiteindelijk ook is verstrekt. Verweerster heeft in de brieven aan klager informatie verstrekt over de diagnose, de gebruikte medicatie, de aard en het doel van de behandeling. Ook heeft zij vermeld dat sprake is geweest van ondersteunende gesprekken, dat F de daarvoor gemaakte afspraken nakwam en tot slot dat deze gesprekken medio

september 2015 positief waren afgerond.

Het college is van oordeel dat verweerster weloverwogen en zorgvuldig haar afweging heeft gemaakt om klager de beknopte, feitelijke, algemeen medische informatie over F te verstrekken, zoals vermeld in de brieven van 26 juni 2015 en 5 januari 2016. Verweerster was niet gehouden om klager meer informatie te verstrekken en jegens hem nader te motiveren waarom zij is gekomen tot het verstrekken van juist deze informatie. De conclusie is dan ook dat verweerster met betrekking tot de klacht geen verwijt zoals bedoeld in artikel 47, eerste lid onder a, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg kan worden gemaakt. De klacht zal dan ook als ongegrond worden afgewezen.
(...)

06

De beslissing

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag beslist als volgt:

- wijst de klacht af (...).

Deze beslissing is gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter, mr. E.B. Schaafsma-van Campen, lid-jurist, prof. dr. A.M. van Hemert, J. Edwards van Muijen, G.A. van Meer, leden-artsen, bijgestaan door mr. drs. D.R. Dutrieux, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 8 november 2016. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

● Ex-patiënt wil aanpassing huisartsenjournaal

Voormalig huisarts van klager stuurt het analoge en digitale dossier naar diens nieuwe huisarts. Daarna wijzigt de voormalig huisarts het op verzoek van klager nog twee keer en stuurt nog twee keer een nieuwe kopie naar de opvolgend huisarts. Bij het derde verzoek om aanpassing 'dreigde' klager met een klacht tegen de huisarts als hij die niet in het dossier zou doorvoeren. De arts noteerde in het nog beschikbare huisartsenjournaal dit als een bedreiging te beschouwen. Klager diende hierna een klacht in, waarin hij de huisarts verwijt dat hij het woord 'bedreiging' niet uit het dossier heeft verwijderd en daarna niet opnieuw een kopie aan de nieuwe huisarts heeft gestuurd. Het regionaal tuchtcollege wees de klacht als kennelijk ongegrond af: de huisarts kon niet meer doen dan hij heeft gedaan. Aanpassing van het elektronisch journaal was niet mogelijk, nu dat inmiddels onder de nieuwe huisarts berustte. Het Centraal Tuchtcollege verwierpt het beroep van klager.

CTG, 22 juni 2017

● Toestemming wilsbekwame patiënt volstaat

Klacht tegen chirurg door weduwnaar van een aan uitgezaaide anuskanker overleden patiënte. Patiënte kreeg na bestraling last van pijnklachten en zwelling rechterbil met koorts. Antibiotica-kuur bood geen soelaas en zij werd met progressieve pijnklachten en zwelling na SEH-bezoek opgenomen. Daags na opname besluit de chirurg na overleg met patiënte te opereren met drainage en daarbij biopsen te nemen voor nader onderzoek. Klager verwijt chirurg dat hij de operatie startte zonder voorafgaand overleg met klager, die hierover eerst met artsen in zijn familie had willen overleggen.

Volgens het regionaal tuchtcollege handelde de chirurg lege artis, omdat behandeling van de infectie noodzakelijk was. Het college acht het voldoende aannemelijk dat de chirurg voor de operatie alles met patiënte heeft besproken en dat zij met operatie instemde. Hij behoefde niet vooraf met klager te overleggen, nu zijn echtgenote wilsbekwaam ter zake was. Klacht ongegrond.

RTG Eindhoven, 16 juni 2017

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangekend.

